

Un fill bo, i un de dolent

Història 006—Un fill bo, i un de dolent

MIRA Caín i Abel. Ja s'han fet grans. Caín s'ha fet pagès. Treballa al camp i conrea cereals, fruita i verdures.

Abel s'ha fet pastor d'ovelles. Li agrada cuidar els xais. Amb el temps creixen i Abel acaba tenint tot un ramat.

Un dia Caín i Abel li fan un regal a Déu. Caín li dóna aliments que ell mateix ha collit, i Abel, la millor ovella que té. Jehovà està molt content amb Abel i el seu regal, però no ho està amb Caín i el seu obsequi. Saps per què?

No és perquè el regal d'Abel sigui millor que el regal de Caín. És perquè Abel és bo. Estima Jehovà i el seu germà. En canvi, Caín és dolent; no estima el seu germà.

Per això, Déu li diu a Caín que ha de canviar. Caín, però, no en fa cas. Com que està molt enfadat perquè Déu ha preferit Abel, li diu al seu germà: «Anem al camp». Allà, quan estan sols, Caín dóna un cop al seu germà Abel. Li pega amb tanta força que el mata. Oi que va ser terrible el que va fer Caín?

Tot i que Abel va morir, Déu encara el recorda. Abel era bo, i Jehovà no oblida mai les persones que són així. Per això, un dia Jehovà ressuscitarà Abel. Llavors Abel ja no haurà de morir mai. Podrà viure per sempre aquí a la Terra. Oi que serà bonic conèixer persones com Abel?

Però a Déu no li agraden les persones com Caín. Per aquesta raó, després que Caín matés el seu germà, Déu el va castigar. El va enviar lluny de la seva família. Quan Caín se'n va anar a viure a una altra part de la Terra, es va emportar una de les seves germanes, que es va convertir en la seva muller.

Amb el temps, Caín i la seva dona van tenir fills. Altres fills i filles d'Adam i Eva es van casar i també van tenir fills. En poc temps ja hi havia molta gent a la Terra.

[Gènesi 4:2-26; 1 Joan 3:11, 12; Joan 11:25](#)